

Iste illa de temporibus; figura.
per quam quædam & futura sunt.

quæ iam gesta narrantur intellegitur. Sicut est de triduo domini & sepulture.
ut & illud. foderis manus meas; & pedes meos. domini
morauer omnia ossamenta in sepulchro. Sed tamen a parte totum triduum accipit.
& dimiser sibi uestimenta mea. Et hisse vel sicut illud quod quadringentis annis predixit
milia. in quibus; futurum erat de filiis israel in egipto seruuturos. et sic in de
ra tamen si iam facta egressuros. Quia tamen domi nante ioseph egipto
sunt ita dicunt; Sicut quæ ad huc facta domini tunc sunt. Nec statim post quadringentos annos
egressi sunt. ut fuerat repro missum. Sed quadringentis
Quia quæ nobis ad gentes. per actus ab egipto recesserunt.
huc futura sunt. ap Sexta regula est de recapitulatione; Recapitula
di æternitatis iam facta
sunt. Quia propter quæ tunc enim. duntaxat præteritarum causarum futuris
do aliquid faciendum miscuntur gestis. Sicut in genesi dum sexto die
est prædictum. sed tamen
nos dicit. Quando hominem dicit fuisse se factum denuo recapitulat.
ut quæ futura sunt iam facta formatum dicens; forma uero igitur dominus deus
ta dicunt. sed tamen di
æternitatis accipi hominem ad imaginem suam; Nec non et tibi
omnia sunt. ap quæ omnia
facta sunt. quæ futura
sunt. Exple tunc omnibus operibus dum dominus dicit. septima
die requie uisus est. recapitulando subiungit;

Alit. Recapitulatione generatio nes celi & terre quando crea
tione enim. duntaxat
peius relict ad il
lud. cui narratio
iam transierat. sicut
cui filios filios noe
scriptura commemorat
duntaxat super terram. et homo non erat quo opera
retur terram. sed fons ascendebat de terra
inrigans uniuersam super faciem terre; hoc omnia
quasi hoc etiam in
hoc ordine tempore
recapitulando inferiem narrationis. rebus; futuris
requireret. & erat inquit omnia terra labui unum. & uox una omnibus; erat. Quando ergo solum
suas gentes & linguas erant. si una lingua erat omnibus; nisi quia ad illud quod iam transierat re
capitulando est reuoca narratio.

Gräf. 365 Helmut.

fr. 88^v

21
96
Penitentibus exemplū iob p̄mus exhibuit. quando post funera ut fla-
 gella ad huc in sui redargutione et iā malicio tenere lāta plentu-
 dinis sumpsit dicens. Idcirco ago poenitentiam in fauilla tenere. Post
 hunc nob̄ dā poenitentiē magistrū p̄buit. quando ḡu uulneri lapsus
 dū audisset app̄ha peccatum suū tēstis penituit. et culpā suā
 poenitentiē cōfessione sanauit. Sic in munte lali multi peccata con-
 fessi sunt. Poenitentia egerunt. displicuerunt sibi quales fuerunt.
 iquales p̄d̄m facti sunt illi placuerunt. Ist aut poenitentia medi-
 camentum uulneris. spes salutis. p̄quā peccatores saluant. p̄quā d̄s
 ad misericordiam puocat. quē n̄ tēp̄r pensat. s̄ p̄funditate luctus lacrimarū.
 Poenitentia aut non suū actempore cursu pensat. sed poena qua ani-
 ma cruciat. et mortificat. caro. Huī ū qui poenitentia gerunt. p̄inde capillos
 tharba nutriunt. ut demonstrant habundantia criminū quib; caput
 peccatoris grauāt. Capilli. p̄uitus accipiunt. sic scriptū est. Et criminib;
 peccatorū suorū unusquisq; stringit. Vir q̄ppe si comā nutriat. ut ut
 apl̄s ignominia ē illi. ipsa ergo ignominia suscipiunt poenitentes
 p̄merito peccatorū. Qd̄ ū malicio p̄sternunt. Per ciliū q̄ppe recor-
 datio ē peccatorū. p̄pt̄ hedos ad sinistra futuros. Inde ḡ ē sitentes in
 cilio. p̄sternunt. tamquā dicentes. Ip̄peccatū meū contra me ē sep̄.
 Qd̄ aut cinere aspergunt. uelut sint memores. qd̄ cinis ip̄puluis
 sunt. ut quia apuluerē facti sunt. idē impu facti sunt. Unde ip̄uari-
 catores p̄mi homines recedentes ad o m̄lisq; factis offendentes creato-
 rem. In puluerē unde sup̄a sunt redierant. Bene ḡ malicio in cinere
 re poenitens deplorat peccatū. quia malicio asperitas tēpunctio
 peccatorū. In cinere aut puluis ostendit mortuorū. Et idcirco multisq; pe-
 nitentiā agimus. ut et impugnatione ciliū agnoscam̄ uicta quē p̄culpi
 cōmiserunt. Ip̄flagella cineris. p̄pendamus mortis sententiā. ad quā peccan-
 do puenimus. Penitentiē aut remediū cōcta catholica in spe indulgentiē.

Gr. 365 Helmut.

fol. 96^r